

ζάτω απ' αυτά τα μέλη και το ζουμί και τα ξαναζάρφωσα με τόση προσοχή κι' επιμέλεια, ώστε κανένας δεν θα μπορούσε να προσέξει το άνοιγμα.

Όντε μια σταλαγματιά αίματος δεν είχε μείνει πουθενά, μήτε στα φρονιάτα μου, μήτε στα έπιπλα. Είχα προνοήσει, βλέπετε, κι' είχα πάρει μαζί μου ένα δοχείο με νερό, με το οποίο έβλεπα και καθαίρισα τα πάντα.

Τα είχα τελειώσει όλα πενά, όταν κατά τις τέσσερες το πρωί άκουσα να χτυπούν την πόρτα της αλής. Κατέβηκα ζάτω ν' ανοίξω με έντελώς ήσυχη τη συνείδησή μου, αφού δεν είχα τίποτε να φοβηθώ.

Οι πρώτοι αυτοί επισκέπτες ήταν τρεις αστυνομικοί υπάλληλοι, οι οποίοι με άκρα ευγένεια μου είπαν, ότι κάποιος γείτονας είχε άκουσει τη νύχτα μια διαπεραστική κραυγή κι' είχε τρέξει να ειδοποιήσει την αστυνομία για να ιδούν τι συνέβη μέσα στο σπίτι.

Τους απάντησα, ότι την κραυγή αυτή την είχα βγάλει εγώ από ένα κακό όνειρο που είδα. "Επειτα τους παρακάλεσα να μείνουν μέσα, τους περιέφερα σ' όλο το σπίτι και στο τέλος τους ώδηγησα στο δωμάτιο του γέροντος. Τους έδωκα μάλιστα και καρτέλες να καθίσουν, ενώ εγώ κλήρησα στο μέρος αριστεράς του πατωμάτου, κάτω απ' το οποίο είχα κρύψει το πτώμα.

Οι αστυνομικοί φράντωναν πως έβριναν απολύτως ικανοποιημένοι από τις εξηγήσεις που τους έδινα και συναμιθώσαν ειθίμα μαζί μου για τα γεγονότα της ημέρας. Αυτό διήρασε μισή ώρα περίπου, όταν έξαφνα άρχισε να με καταλαμβάνει μια στενοχωρία. "Ηθέλα να φύγω, να φύγω... Το κεφάλι μου ποτούσε κι' έννοιθα ένα βούισμα στ' οστά μου. "Έγινα άμέσως κατακείμενος και προσπάθησα να κατασκευάσω την τρυφή μου, μιλώντας δυνατά και με πάθος για μια υπόθεσι που μου ήταν αδιάφορη. "Έξαφνα όμως άκουσα έναν ήχο ύποπλο και συνεχί που έμοιαζε με ήχο ρολογιού τρέχοντος με βασιάνια. "Θέέ μου!... Νά ήταν τόξα ή καρδιά του γέροντος που χτυπούσε;... Γιατί ξαναζάρφισα να χτυπήσω; "Αν την άκουγαν οι αστυνομικοί;

Μέσα στην άπελυσία μου, άρχισα τότε να μιλό φρονιτά για να χτυπώ με το κούρμαί μου το πάτωμα. Μά το χτυπούσάρι όλο και μεγάλωνε, σκεπάζοντας κάθε άλλο θορυβό. Κι' όμως, οι αστυνομικοί έξακολουθούσαν ειθίμα τη συνμιλία τους...

Μά ήταν δυνατό να μην άκουον αυτό το έντονο χτυπούσάρι, που μεγάλωνε από στιγμή σε στιγμή;

"Όχι, αυτό ήταν απολύτως άδύνατο. Οι άνθρωποι αυτοί, χωρίς άμφιβολία, γρούριζαν τα πάντα κι' ήθελαν να διασκαδέσουν με τον τρόπο μου και με την άγονία μου. "Άκουγαν το χτυπούσάρι του νεκρού, και το άκουγαν...

"Όπωςόποτε, εγώ δεν μπορούσα με κανένα τρόπο να υποφέρω την πλαστή ειθίμα τους και τα ύποκριτικά χαμόγελά τους, ενώ οι πρώτοι της καρδιάς του νεκρού είχαν φράσει πενά στο κατακείμενο. Γι' αυτό στάθηκα μπροστά τους και τρώναξα κ' όλη τη δύναμη του στήθους μου:

— "Ε, άθλιοι!... Πάψτε πενά να ύποκρινεστε και να με βασανίζετε... Τά όμιολόγο όλοι... Τόν σκότωσα!... Ορίστε!... Τι θέλετε άλλο!... Σηρώστε τα σανάδια και θά τον βρούτε... "Η μήπως δεν άκούτε τους χτύπους της καταραμένης του καρδιάς; Δεν τους άκούτε; Άκούτε την πώς χτυπά!... Τόν σκότωσα!... Τόν σκότωσα!...

ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΣΑΡΡΑΣ ΜΠΕΡΝΑΡ

"Όταν έβρισε η Σάρρα Μπερνάρ, άκαλοθόσος όρισμένως κανόνες, στους όποιους, κατά τις όμιολογίες της, ώφειλε την άειβάλη γράψι της και τους όποιους δευτέους στον παρακάτω δεκάλογο:

1. Πρέπει να έβγες κι' άλλους μικρότερους σκοπούς, για να σ' έμπούδισον να είσαι μονοθεής.
2. Πρέπει να σργανεντρούνης τις σκέψεις σου σε ό,τι σ' ένδια φέρει.
3. Πρέπει ν' άφίνης κατά μέρος καθέτι που δεν σ' ένδιαφείρει.
4. Πρέπει άναλόγως της περιστασίας να δείχνης ένδιαφέρον για όλα τα πράγματα, αλλά να μην είσαι υπερβολικό.
5. Μά τρώς όποτε θέλεις καθέτι που σου άρέσει, αλλά όχι τόσο όσο θά μπορούσες.
6. Νά πίνης πολύ νερό και να προτιμάς το χυμό των φρούτων.
7. Νά κοιμάσαι όταν αισθάνεσαι πως είσαι κοιρασμένος.
8. Νά αναπαύεσαι άρεχτές φορές την ή μέρα από λίγα λεπτά. "Η μωρές αυτές δόσεις της άναπαύσεως συντελούν στην παρτάσα της ζωής.
9. Νά άπολυθής τις κλίσεις σου και να θεωρής την εργασία σου ως εγχαρίστηση και όχι ως άγγρασία.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

'Ο Μπέρναρντ Σω κι' ο κινηματογράφος. Τέ πάθημα του 'Αμερικανού επιχειρηματίου. "Η καταπληκτική όρεξι του Κνεούτ Χάμσου. Πώς ήπαι ειςκαπέντε μοτιλίες μύτρα. 'Ο Κνεούτ Χάμσου εισπράκτωρ τράμ. Τά παρήκονα τών έπιβάτων, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

'Ο Μπέρναρντ Σω, ο περίφημος "Αγγλος συγγραφέας, που τον είχαμε για δύο μέρες, την περσιμένη βδομάδα, έπισκέπη μας στην 'Αθήνα, ήταν άλλοτε ένας από τους πιο άπονοδους έχθρούς του βιοβούδ κινηματογράφου. Τώρα όμως άλλαξε άνταλήμεις κι' έχει γίνει ένθουσιώδης ύποστηρικτής του ομιολόγου.

Τελευταία, ένας από τους μεγάλους κινηματογραφοπαραχειρηματίας του Χόλλυγουντ, ο κ. Λούιμλε, σκέφτηκε να έποικρήθη της μεταβολής αυτής τον αισθητικό του Σω, για να κινηματογραφήσει όλα σχεδόν τά θεατρικά του έργα. Και, χωρίς να χάνη καρδιά, πήγε στην 'Αγγλία για να του ζητήσει την άδεια.

Κατά την διάσκεψη της σύνηθσεως, ο κ. Λούιμλε, θέλοντας να βεβαιώση τον "Αγγλο δραματοσούγο για την τελεία του πάσης άπονοδος κινηματογράφου των έργων του, του είπε:

— "Εμεις στο Χόλλυγουντ είμαστε και λίγα ποιητά!... Ναι... ναι... είμαστε ποιητά και καλύτερα συγχρόους...

"Άκούγοντας τά λόγια αυτά, ο Μπέρναρντ Σω δεν μπόρεσε να κρατηθή και άπάντησε σαρκαστικά:

— "Αφού είν' έτσι, άς σταματήσουμε ως εδώ και άς μη προσοχήσουμε περισσότερο... Βλέπω πάλι καλά, ότι δεν θά μπόρεσω ποτέ να συνεννοηθώ με ποιητάς σαν κι' εσάς... "Εγώ, βλέπετε, κούριέ μου, είν' ένας επιχειρηματίας... "Αντίο σας!...

'Ο μέγας Νορβηγός μυθιστοριογράφος Κνεούτ Χάμσου, βρισκόταν στο Παρίσι κατά τά έτη 1894—1895. Πήγαινε κάποτε τότε ταχυικά στο φιλολογοκό καφεείο της Ρεβάν, όπου το γυάντιο άνάστημά του προεκάλεσε μεγάλη έντύπωση στους άλλους παύοντες. Μά αν ο Χάμσου έσχεόριζε για το άνάστημά του, έσχεόριζε επίσης και για τη μεγάλη άντοχη του στομαχού του. Μπαρούσε να φάη τό... κατατάτατα του καού και να πιη τό... Νιαγάρου!...

"Ένα βράδυ, κάποιος φίλος του ζωγράφου, πλησιάζοντας στο τραπέζι όπου καθόταν ο Χάμσου, του είπε:

— "Θέέ μου, πόσο διαβό άπόφερε... "Γιασούν! φώναξε άίσιος ο Χάμσου, φέρε πως ειςκαπέντε μοτιλίες μύτρα!...

"Επειτα από μια ώρα, ο ζωγράφος είχε όβσει τη δίχη του με τρείς—τέσσερες μοτιλίες μόνο, ενώ ο Χάμσου ήπαι όλες τις ύπόλοιπες και διάταξε να του φέρουν κι' άλλες...

'Ο ίδιος ο Χάμσου, μεταξύ των άλλων πανσιώδων έργων που έκανε κατά τη νεότητά του, χρημάτισε και εισπράκτωρ τών τράμ στο Σιάγκο... "Ηταν όμως πολύ περίεργος εισπράκτωρ!... "Ήξερε να λη άπ' έξω με τη σεριά τους όλα τα όνοματα των σάσεων τών διαφόρων γραμμών και άντιθέτως έσχεόρισε τις συνμιές και όταν τον ρωτούσε σχετικώς ένας επιβάτης, δεν ήξερε ποτέ να του πη το μέρος, στο όποιο βρισκόταν το τραίνο...

Την ήμερα βέβαια το πράγμα διορθωνόταν, χωρίς στις παναίδες των όδων. Μά τη νύχτα, πώς να διαβάση ο Χάμσου μέσο στο σκοτάδι τις παναίδες, άμα τον ρωτούσε κανένας επιβάτης που βρισκόταν τώσαν;

Τότε έλεγε κι' αυτός στον επιβάτη το όνομα μιας όδου στην τύχη... 'Ο επιβάτης κατέβαινε τις από πολλές φορές και, βλέποντας ότι βρισκόταν μακριά απ' το μέρος που προορισμού του, ξεακούσε σε ύβρεολόγιο κατά του εισπράκτωρος...

Πολλοί μάλιστα υπέβαλαν για την άφρομη αυτή, αναφορές παραπόνων στους προϊσιμένους του Χάμσου, οι όποιοι, στο τέλος, έπειδή το κακό παρήγινε, αναγκάσθηκαν να του ύποδείξουν να πάη να βρη άλλου δουλειά.

'Ο Μπέρναρντ Σω

